

Ни тринаест година такозване транзиције није у Србији довело до стварања институција неопходних за функционисање уређеног друштва, већ је под демократским плаштом довршен развој полуфеудалног система у коме моћни и утицајни појединци располажу институцијама према својим политичким потребама. Неизоставни део такве структуре представља и полиција, која уместо показивања одговорности према закону и друштву коме служи, пречесто фигурира као средство политичких обрачуна и центар афера чији су припадници умешани у различите криминалне радње, од ситног мита до директног учешћа у крупном криминалу.

Јавност је само ове године била сведок неколико афера и унутрашњих сукоба у "безбедносним структурама", које су провучене кроз таблоиде уз огромну медијску пажњу. Заједничко за све њих је да су остале без коначних исхода и одговора на бројне претпоставке и непроверене информације објављене у медијима, а карактеристично да углавном избијају изненада, што пружа утисак да се ради о некој диверзији или средству за стицање нових поена у непрекидној борби садашњих политичких партнера, спремних да у правом тренутку оном другом забију нож у леђа.

